

Ж. М. Лауковић.

Локидана срца.

— Из „Крвавих Записа.“ —

Посмртна химна улици јечи
Тешко, шурбоно да срце дира,
Последња Почаст! Нему се свира
Који је пао уз шопле речи:

„За Отаубину!“ — Таквих сам много
Пратио досад до Гробног Мира,
Те вечне Жртве Крвавог Цира,
Да ми већ срцу бол изнемога. —

Мртвачки сировод лагано мили
Улицом пуном брижњога света,
Свакоме уздах с усана смета,
Понеком јецај у срцу чили.

Очеви, браћа, поред њих дружи,
Жалећ' за својим братом и сином
Капе скидају са чудним слином
Несрећни већ и у својој тузи.

А мајке, сестре, деца и жене
Са црним знаком жалости своје,
Шапћући нешто скршени стоје
И бришу очи, пазне, црвене.

А ја их гледам. И мени сузе
Навиру силно да се свуд расу,
Како цео свет да ће да засну,
За оним што се и мени узе
За отаубину...

(Брату Ј Андри Константиновићу, мајору).

Непријатељ је био на 300

корака.

— Брза палба! командова
капетан и мало затим непри-
јатељ је већ ускрцао у наше
ровове.

У тишини настаде борба
прса у прса. Радио је само нож
и кундак. Тек по која бомба
проломиле би благо октобарско
вече.

После дуже бајонетске борбе
непријатељ је био одбачен и у
нереду се повлачио својим при-
хватним положајима.

Његова артиљерија отпоче по-
нова да нас засипа разорним
армијама.

Половине нас више није би-
ло. Од официра остали су само
још двојица: капетан и један
водник.

Капетан, рањен у руку, ишао
је дуж рова и даље храбро
војник:

— Храбро само, децо! Само
још један сат! Дивизија је у
опасности!

И војници су и даље остали
у рову, гинући немилеце, заси-
пани страшним дванаестопалич-
ним гранатама. И водник по-
гибе.

Од 210 људи остаде свега
80. А непријатељ је на даљини
од 400 корака. Добили смо
појачања, спремао нов јуриш.

Замало, па се његови густи,
плави редови заталасаше и по-
јоше напред. Из даљине су до-
пирали звуци његове музике.

У средини његових редова
лепшала се њихова црно-жута
застава.

— Стојане, разви заставу —
командова капетан нареднику
— заставнику.

И наша тробојка, весела и
мила, залепрша се поносито
свежом, јесећом ваздуху.

Један чудан шум прође кроз
остатак чете — шум понос
поздравица.

Сви се погледи управљив
у, која се сва изрешет
мосито лепшала у ведр
ку, као да се осмежује и
нике. Сви је позн
ше и поздравиле
застава! Она нас је води
ко Куманова у Битол
Албаније на наше пла
ранско море... Она је ју
са нама на Брегалници
страсно да се охоло з
на бедемима нашега
града Средца. Наша заје
мајка! Наша љубав! На
вог! Подрела од пушча
ха, сва поцепана курпу

она нам је лепршајући гово-
рила

— К мени, децо моја! К мени,
јунаци с Куманова и Брегални-
це, не остављајте ме, не сра-
мотите ме! Вољите ме и штити-
те ме као што ја вас штитим
и вољам. Подајте ми слатко
умрети!

И осамдесет људи, скуклени
око ње, умирали су полако у
благој јесећој вечери...

Непријатељ се приближавао.
Проређивали смо се... Капетан
погибе. Пао је под заставу с
осмехом на уснама:

— За... ста... успео је једва
да изговори и издану је.

И на мах запањен херојским
отпором ове шаке људи, непри-
јатељ задивљен тренутно за-
стаде.

— Предајте се! — чу се из
његових редова.

У одговор на то застава се
још јаче, одречно, поносито за-
лепрша и четрдесет пушака по-
слаше четрдесет нових смрти.

Четири хиљаде људи нападе
на четрдесет.

Клало се зубима, кидало пок
тима, уједало, тукло сломав-
ним пушкама, умирао без ља-
ука.

Крвави зраци залазећег сунца
блудили су, задивљени, преко
хладних лешева и сасирене крви.

Са наших плавих, моћних пла-
нина јесећи ветар доносио је,
као уздах, звуке посмртног,
слатког, завичајног онега

После три дана, пук, који је
отерао непријатеља са заузетог
виса, нашао је у једној јарузи
мртвог наредника. Тешко ра-
њен успео је да се догле довуче.

— Како је са мотке заставу.
— Како је да прстима ископа
копа. Није мо-
оачако копоран
грудли. Али
снаге.

Презрењем
ним груп-

Женска и мушка шешара

ИЗВЕШТАВАМ ПОШТОВАЊУ ПУБЛИКУ ДА
ПРИМАМ ЖЕНСКЕ ШЕШИРЕ НА МОДЕЛИ-
РАЊЕ ПО НАЈНОВИЈОЈ МОДИ. А ТАКО
ИСТО И МУШКИ ШЕШИРА НА ОПРАВКУ.

Станујем: Краљевић Марка ул. број 50 (идући
гробљу, код рампе, десно).

С поштовањем,
НИСИМ САМУИЛО
шеширија из Београда

306, 1-3

РЕГИНА БЕНВЕНИСТИ

МОДИСКИЊА

извештава поштов. публику да је за
пролетњу и летњу сезону преместила
своју радњу из Београда у Ниш, и да
располаже великим избором врло лепих

Дечаја и женска шешара

сем тога продаје и целокупан прибор
за модискиње. — Радња се налази
до АГОРЕ, трг. 202, 6-10

ВЕЛИКО СТОВАРИШТЕ ШТОФОВА И КРОЈАЧКОГ ПРИБОРА

Поповић Лазаревић и Ко

из БЕОГРАДА
преселили су своју робу у Ниш — Обреновића улица
бр 77. (Главна Чаршија)

Прегледајте у потрошачима, кројачима и трговцима
врло високе квалитета штофова, за све вр-
сте одеће, кепове, панталоне, штормове,
277 НОРМАЛНЕ — 2-10

Живко Тадић, адвокат и Пе-
тра Милошевић, деце, извештавају
да ће својој милој, вестлој

Јов. Тадића
помен 9 марта у 11
пој.

уши извешта
да је не

Са болом у души извештавамо, сроднике, пријате-
ље и познанике да је наш мила и никад непрежаљени
муж отац и брат

† Марно Ж. Страгарац

трговац
преминуо 28 фебруара, а сахрањен 1 марта ове г. после
кратког али тешког боловања у 52 год. живота.

Захваљујемо господи лекарима: Рибникару, Коста-
тинићу и Вули-у који се за драгог нам покојника
свесрдно заузеше, али лека немале. Нарочито благодар-
ност изјављујемо г. Михајлу Пахеру, медецинару који
дан и ноћ бдијаше над драгим нам покојником; Захва-
љујемо свима пријатељима и познаницима, који милос-
носно нам покојника до гроба испратеше.

Ниш, марта 1915. год. 292, 2-3
Ожаловшени: супруга: Љубица, синови: Владимир,
Милорад и Жарко, брат: Игњат, сестра: Марија, снаја:
Аниша и остала родбина.

† Д-р Герасим Ивезић

вршени своју дужност умро је 9. о. м. у Сопоту где
је привремено сахрањен.

Захвална сам госпођи и господину генералу Павлу
Јуришићу-Штурму на свој љубазности и помоћи, драгом
пријатељу Д-р Сими Петровићу лекару и добром госпо-
дину Илију медицинару.

Захвална г. пуковнику Д-р Арсенијевићу, г. пуков-
нику Д-р Чеди Михајловићу, г. мајору Д-р Станоју Ми-
лијевићу и г. мајору Д-р Илији Мирчићу.

Рековац, фебруара 1915.
Косара Д-р Ивезића; родитеље: Анка и Петроније
Ивезић; отац и мама Никола и Љубица Крупчевић;
породице Крупчевић и Нешковић. 232, 3-3

† Боровије — Борче

изгубили 16. о. м. у шестом м-цу свога млађаног живота,
после двомесечног претешког боловања а услед недо-
статка лекарске помоћи, а 17. га сахранисмо у Велешком
гробљу.

Изгубисмо наше премило анђелче у збегу где смо
га и добили, далеко од својих рођака и пријатеља да
нам се у невољи нају и утеху пруже.

Много смо благодарни г-ђи Катници Анд. Јанковића
избеглици из Београда и г. Андрији Мачевићу ујару
из Велеса, који нам се једини у нашој превеликој несре-
ћи нашаоше и свећу Борчету упалише.

Никад неутрпе мама и тата, Мила и Светозар Н. Мар-
ковић, отац и деда Никола Марковић жур-
ва и Стана.

† А. Ј. Михајловић

Јунићу благодарно
за наше миле по-
сти; Госпођу си-
ла Вукићу која
у и
Госп.
танић
мрта
љесн
тевн
на
или
биј
на

† Милош Милошевић

рођачима, пријатељима који
ми телеграфски
лише саучешће а тако исто и оид.
грађанству које је лично учинише и при спроводу радне
затворнише.

Крагујевац, 18. фебруара 1915.
Ожаловшени за Флором: Супруг: Тих. Н. Сто-
јановић предузимач, деца: Ива и Милорад (Миша), отац:
Никола Балчозац; маји: Марија, сестра: Силвија, уку-
ћанка ба-бата.

Ожаловшени за Сибином: Син: Тих. Н. Стоја-
новић предузимач, деца: Ива и Милорад (Миша), зет:
Јанко Прекић, синовица: Радован, сна: Живана Стојапо-
вић и остала фамилија. 250, 3-3

† Никола С. Јовановић — Владичић

Српски трговац и дугогодишњи Управник Нишког Кредитног Завода
после кратке и тешке болести, коју је добио у служби отаџбини, оби-
лазача као назорник резервне болнице смештене до кафанама, пре-
минуо 10. фебруара, тек год у 55. години живота а сахрањен сутра-
дан у породичној гробници.

Нашу дубоку захвалност изјављујемо Његовом Преосвештенству
Епископу Нишком Госпођину Доситеју, председнику нишког дух. суда
г. Свет. Антонијевићу и судији истог суда г. Петку Богдановићу, који
на почести чинљивости и повољног отпорности до вечне куће.

Искрено благодаримо Управника Нишког и Назорног Одбора
Нишког Кредитног Завода, који из признања према заслугама покојни-
ковима као дугогодишњем Управнику истог Завода, упунише га за
члана добротора сиромашних ученика нишке гимназије и приложише
леп венчац на одар покојников.

Изјављујемо ишу топу захвалност г. Тодору Спасојевићу јед-
ној се у име нишког кредитног завода и г. Радоslаву Атановићу
нар посланику, који се у име пријатеља народне странке, љубљених
говориша опростише са покојником чиме нам у неколико тугу убла-
жише.

Благодаримо Општину Нишкoј, народној странци, г. Милану Т.
Стојановићу, трг. и његовој г-ђи Савци, куму Александру Спасевићу
адв. и куму Љубици, шукару Мили Х. Пешћу, банк. чинов. и побрат-
ишту Милану Ђ. Кетику кад и његовој г-ђи Савци, на лепим прило-
женим новчанима на одар покојников.

Искрено благодаримо г. Божићу Замфру, лекару, који не жа-
лети тужи, обављаху милосрдану милу појојника и дању и ноћу, усрдно се
трудећи, да га својом помоћи и светлима ад смрти отргне.

Захваљујемо г-ђи Стан Б. Милошевићу, која нам је за све
време болести милосрдану милу појојника била на помоћи и дању и ноћу а
и после ево опреме и сараје покојникове.

Срдачно захваљујемо покојниковом одличном пријатељу и нера-
дојном другу Милану Г. Стојановићу, трг. оид., који је никој труду
уложио, да милосрдану милу појојника од смрти отргне, а да свима есте-
лим пријатељима, којег за време болести често обилазише и харише.

Најзад захваљујемо си и свима онима, који нам пичено или усме-
но саучешћем изјавише, који покојника испратеше до вечне куће и за-
узеше око опреме. 246, 3-3

Ниш, фебруара 1915.
До гроба ожаловшени: Супруга: Драга; браћа: Михајло и Дими-
трије; снаја: Станислава; сестре: Катарина и Јелена; сестра: Марија Вурић,
југовласнички власник и Милош Поповић, десковани свестелни, тата:
Јованка; поверка Перса; сестрици: Душан, Иван и Љубица; сестри-
це: Милица, Александра и Љубица и остала многобројна родбина.

ФЕЛТОН

ЗАСТАВА

Гађали смо на 700 метара.
Били смо остали као зашти-
ћени. Заповест је гласила: до
последњег човека бранити по-
ложај и заустављати надзирање
непријатеља.

— Ево вам заставе — рекао
нам је командант пука при по-
ласку. Последњи од вас донеше
ми је наруг у пук!

Лево крило наше дивизије
било је у опасности да буде
окопљено. Непријатељ је брзо
наступао обасипајући нас брзом
пешачком ватром.

Све више и више приближа-
вали су се његови плави ши-
њели. Разорна зрна, све чешће,
падала су са треском у наше
ровове и распрскавала се др-

жују у небо гомиле земље по-
мешале са деловима људских
тела.

Лево од нас одговарала је
једна наша батерија, која није
могла бити повучена. Њени пуц-
њи били су све ређи и ређи.

Било је благо октобарско
вече. Ваздух се проламао од
пушчане и артилериске ватре.

— Само храбро, децо — за-
чуо би се с времена на време
у тој пакленој грмањави снажан
капетанов глас. Треба спасити
дивизију!

И добри војници умирала су
један по један у рову, који им
је био већ ископан гроб.

Нападао нас је цео неприја-
тељски пук. Додлазили су све
ближе и ближе. Већ се чула
њихова гласна команда.

Наша батерија је све слабије
и слабије пуцала — није било
 муниције.

Још један пуцањ и топови
замукоше.

РАДЊА ГОТОВОГ ОДЕЛА БЕ РАТАНИНА

олаје робу
ангро и де-
ре рата.
ХАЈИМ.
4. бр. 4.

Хохнер

јач из Београда
извештава п. муштерије
да станује у Ристићевој
ул. бр. 32 (идући станице).
281, 3-3

ВЕЩИ

издајем кући на шивење. Награ-
да добра — пасад стален.
МОША РУБЕН
Спољелићев трг. и Обреновића
улица преко пута кафеана
Трговачке Касије (идући
Саборној кркви).
1-5

КО ИМА НА ПРОДАЈУ једну вешу, сасвим исправну КАСУ

нека се јави уредништву „НО-
ВОСТИ“. 294, 2-3

Узеда сам под закуп КУЉНУ код кафана „УЈЕДИ- ЊЕЊА“ и отпочећу рад од 7. ов. м. Молим поштоване му- штерије и познанике да ме и дање изводе посевивати. 202, 1-3

С поштовањем МИЛКА ЧУБРИЋ

Жена која је вична кувању и
свима осталим кућеним
пословима послуживала би у
какојкој отменој кући од 6 сати
јутра до 4 по подне.

упитати Марију Најдановић
303,2-2 Пешташка ул. бр. 10.

ПАЖЊА КЊИЖАРИМА!

Узима се у штампу и за који
дан биће готова песмарица за
народ
ЗАУЗЕЉЕ БЕОГРАДА
која ће бити украшена са врло
лепим корицама у боји, са сли-
ком браниоца Београда, а цена
јој је само 0/30 пара динарских.
Шаље свуда доплатом по од-
битку 40 од стобата
Штампариза
ЉУБ. Н. НОНИЋА. Књажевац.

КОНФЕКЦИОН РАДЊА и МОДИСКИЊА

БЕЛА ШОСБЕРГЕР

пресерује п. п. Г-њам и Г-њам
своје богате стовариште ЛЕТЊЕ РОБЕ
као: пролетне капуте, костиме, сукње,
жилове, блузе најмодерније, деције ха-
љинке, кецеље, веша, мидера, крагли-
не (фиша) и врелуке — деције шешире
и шешире за даме, најмодерније
лесте, фолке шваја, и прибор за шва-
шваре. С поштовањем

Бела Шосбергер
НИШ, ГЕНЕРАЛ ЛЕШЛАМИНА 57

Потребује РАДЕНИЦЕ за ЖЕНСКО ОДЕЛО

Обраћај пажњу

Поштованим Госпођица-
ма и Госпођама да се са-
да налази од Макса Ше-
на кројач Јозеф Земајн
за израду женског одела
првокласних. Цене су уме-
рене. Сада се налази у
Душановој ул. бр. 24. до
доктора Ђорђевића, у
сокачету. 284, 3-3

Потребује једног помоћ- ника који је ви- чан за мануфактурну и по- когућству бакалску радњу

Јордан Ј. Петровић
ул. Војда Кара-Ђорђа бр. 25
НИШ. 280, 3-3

Приспела је друга партија СТАРОГ БЕЛОГ И ЦРНОГ ВИНА

са острава КРФА у оригинал-
ним бурдама трговини Ми-
лана Т. Стојановића Ниш на
тргу Краља Милана бр. 27.
Продаје на в-ће и мање ко-
личине умереном ценом.
270 3-20

Издајем под кирију ду- шановићу у улици Војда Карађорђа бр. 38. Душан је подесан за све бранже рада; у истом ду- шану има бакалског еспаца, али закупац не мора тај еспац узети; душан ће се на захтев закупчев одмах испразнити.

Јавити се у истој зград
у кући мојој жени. 3-6

ХОТЕЛ „БУКУРЕШТ“ на „Обилићевом Венду“ (бив. Лесковачка Капи- ја) излазе се под кирију од 1. маја о. г. 1915. За усло- вене упитати г. Тошу Спа- сојевића адвоката из Ниша или сопственика Јанка Вул- кана оvd. 278, 3-8

ФИЛИЈАЛ РАДЊА од МАЛ. ОЛГЕ

Препоручује својим
због ратних прилика
као и муштеријама

Велики избор деци-
Хал-ница деци-
сваки дан — за прање
Капутића пролет-
Шеширџа разни
Оргача — крагн
Повојница вели-
за крштење

Спреме целокуп-
Веш за децу до
Трико-а, целих и
Кецељица децијих с
Чарапице од фран-
Чарапе и кецеље з.
треба.

Главна радња у Бе-
робу ће продавати зато
сортиран. — Цене утврђене
своје мале муштерије.

Л. П. ЛАЦ
„Олга“
— Ниш

271, 3-10

ДА СЕ ПРОЧИТА

ПРИРОДНИ ЗУБИ

Ко хоће да има добру плумбу и добре зубе тај
треба да се обрати зубном лекару М. С. Дими-
тријевићу.

У атељу се израђују зуби тако добри да се ни
при јелу ни при говору не разликују од природних.
Ортодонција — разне регулирајуће машине за
исправљање кривих зуба и немзи за изломљене вилице.
Ортопед ја — разних обгургатора вештачких
непаца било меко или тврдо и нос.

Вађење зуба без бола и лечење зуба и десни
све врсте плумби златних и порцуланских и рацио-
нално чишћење зуба.

Све се израђује модерно и са гаранцијом само
се треба обратити лекару

М. С. Димитријевићу
у Лес